

Діяльність транспортно-логістичних центрів повинна будуватися на пропозиції максимально повного переліку транспортних і супутніх послуг на основі договірних відносин із кожним учасником логістичного ланцюга (формування банку даних логістичних ланцюгів); організації комплексного транспортного обслуговування; стандартизації, уніфікації перевізних та інших документів, необхідних для виконання перевезення, єдиній маркетинговій стратегії й тактиці учасників логістичного ланцюга на ринку транспортних послуг, географічному розподілі структурних підрозділів транспортно-логістичного центру з метою максимального охоплення ринку транспортних послуг; організації співробітництва з українськими і міжнародними організаціями, що займаються питаннями транспортної логістики; побудові роботи на основі світових стандартів і міжнародних договорів, угод, конвенцій; інтеграції з міжнародними логістичними центрами і забезпеченні інформаційного обміну з ними тощо.

Необхідною умовою створення та функціонування транспортно-логістичних центрів є організація інформаційної підтримки, яка повинна повністю забезпечити взаємодію клієнтів і партнерів логістичних центрів, а також розрахунок оптимального маршруту перевезень та контроль графіка постачання, ведення розрахунків з усіма учасниками перевезення та виконання інших встановлених функцій транспортно-логістичних центрів.

Для покращення іміджу України на світовому логістичному ринку, необхідно невідкладно вирішити питання розбудови і модернізації транспортно-логістичної інфраструктури (залучення потужностей приватних інвесторів, реалізація разом з Євросоюзом спільних транспортно-транзитних проектів) та підвищення якості роботи митних органів: зменшення кількості необхідних дозволів та документів при перетині кордону, консолідація та, в разі можливості, об'єднання контролюючих установ, введення електронного документообігу, впровадження Рамкових Стандартів ВМО, приєднання до передових міжнародних норм та конвенцій, які спрощують процедуру перетину кордону, впровадження новітніх технологій в сфері контролю доставки та відстеження переміщення вантажів.

Сучасна транспортно-логістична інфраструктура країни повинна забезпечити

узгоджений розвиток і функціонування всіх видів транспорту з метою максимального задоволення транспортно-логістичних потреб при мінімальних витратах.

Список використаних джерел

1. Дикань В. Л. Маркетингово-логістичний підхід щодо розвитку транспортно-логістичної інфраструктури підприємств залізничного транспорту / В. Л. Дикань, А. В. Кузьменко // Вісник економіки транспорту і промисловості. - 2015. - Вип. 51. - С. 9-16.

2. Дикань В. Основи логістичної інтеграції при формуванні логістичних систем через утворення територіально-промислового кластера / В. Дикань // Українські залізниці : міжнар. техніко-екон. журн.- 2014 -С. 22-26.

УДК 339.9:658.286

ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА ТРАНСГРАНИЧНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНА-ПОЛЬЩА

Токмакова І.В., д.е.н., професор (УкрДУЗТ)

Інтеграція України в Європейське співтовариство сприяє збільшенню вантажопотоків та пасажиропотоків у напрямку Україна-Польща, а тому в українсько-польському економічному й транскордонному співробітництві все більшу роль відіграє розвиток транспортно-логістичної інфраструктури та її поступова інтеграція з міжнародною транспортно-логістичною системою вантажо- та товароруку.

Транспортно-логістична інфраструктура являє собою сукупність галузей, підприємств і організацій, що входять у ці галузі, а також видів їх діяльності, які забезпечують організаційно-економічну взаємодію в рамках логістичного процесу, здійснюваного господарюючими суб'єктами на основі принципів економічної ефективності як національної економіки в цілому, так і її економічних суб'єктів в умовах кон'юнктурних коливань ринку. Загальний склад транспортно-логістичної інфраструктури можна визначити виходячи з набору відповідних розділів логістики, а саме таких складових, як:

транспортна, термінально-складська, інформаційно-мережева і супроводжуюча інфраструктура.

Особливе місце в транспортно-логістичній інфраструктурі займають транспортно-логістичні центри, які формуються, як правило, на базі мультимодальних термінальних комплексів, що забезпечує інтеграцію товарно-матеріальних, інформаційних, сервісних і фінансових потоків у рамках об'єднаної організаційно-економічної структури, створюваної на комерційній корпоративній основі [1].

Вантажні і пасажирські мультимодальні транспортно-логістичні центри є основними функціональними елементами регіональних і міжнародних транспортно-логістичних систем, що забезпечують скоординовану взаємодію учасників просування та обслуговування пасажирських і товарно-матеріальних потоків.

Важливою передумовою розбудови мультимодальних транспортно-логістичних центрів на транскордонній території Україна-Польща є те, що з метою забезпечення мінімальної відстані перевезень з Польщі, Скандинавських і Прибалтійських країн в порти Чорного моря, Україна і Польща погодили створення додаткового міжнародного транспортного коридора "Балтійське море (Гданськ) – Чорне море (Одеса)" та альтернативного коридора Європа-Азія, з використанням коридорів № 5 і 3, і далі від Фастова по маршруту Знамянка - Дніпропетровськ - Донецьк - Червона Могила, через Волгоград, Астрахань, Макат, Бейнеу, в Туркменістан та Іран, що скоротить відстань перевезення вантажів з Європи на 700-1300 км, в порівнянні з північним напрямом – коридором № 2 (через Оренбург, Арись).

Рішення про безвіз для українців сприятиме збільшенню пасажиропотоку між Україною та Польщею. Прогресивним кроком в даному напрямку є організація рейсу міжнародного поїзда Інтерсіті+ сполученням Київ—Львів—Перемішль. Відтепер пасажирів, які їдуть до Польщі, прикордонний та митний контроль проходять під час руху потяга. Тож сьогодні зі столиці України до Перемішля можна доїхати за 7,5 год, а коштує поїздка трохи більше 15 євро.

Основними завданнями формування пасажирських і вантажних мультимодальних транспортно-логістичних центрів на транскордонній території Україна-Польща є: 1)

покращення якості транспортних послуг через розвиток інтегрованих транспортних систем, що ґрунтуються на передових технологічних досягненнях та гарантують більшу безпеку й захист довкілля; 2) покращення функціонування єдиного ринку для забезпечення ефективності, справедливих конкурентних умов та задоволення потреб у транспортних послугах і вимог споживачів таких послуг, зберігаючи одночасно високі стандарти соціального захисту працівників транспортної сфери; 3) покращення якості міжнародних транспортних зв'язків.

Розбудова мультимодальних транспортно-логістичних центрів міжнародних транспортних коридорів на транскордонній території Україна-Польща має стратегічне значення, так як сприятиме розвитку міждержавного співробітництва між Україною і Республікою Польща, активізації транскордонної співпраці, інтеграції цих держав у систему світогосподарських зв'язків.

Список використаних джерел

1. Дикань В.Л. Основи логістичної інтеграції при формуванні логістичних систем через утворення територіально-промислового кластера / В.Л. Дикань // Міжнародний техніко-економічний журнал «Українські залізниці», 2014. - № 9 (15). - С.23-26.

УДК 656.078.8+656.025.4(100)

ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ ТА МЕРЕЖІ ЗАЛІЗНИЧНИХ МТК

Уткіна Ю.М., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

На сучасному етапі розвитку економіки України однією з основних категорій, яка визначає інтенсивний розвиток наукомістких галузей і машинобудування, розвиток транспортної системи та міжнародних транспортних коридорів, що особливо актуально в умовах прискорення глобалізаційних процесів, є конкурентоспроможність.

Транспорт є системоутворюючою галуззю, яка забезпечує не тільки переміщення вантажів і перевезення пасажирів, але поряд з цим служить каталізатором для промислового